

SZEMERJAY K. DÉNESNÉ

**BATTHYÁNY-STRATTMANN LÁSZLÓ HERCEG (1870–1931) –
A TISZTA LÉLEK HARMÓNIAJA¹**

A szöveget és annak digitalizálását ellenőrizte: Gazda István

Köpcsényben csak néhány évig működött két idegen orvos; amikor Batthyány herceg orvosi oklevelét megkapta, ő vette át kórháza vezetését. A 30 ágyas kórházból a háború idején 120 ágyas kórház lett s a katonai parancsnokság őt nevezte ki a kórház igazgatójának. Mivel az orvosi szakok közül legjobban a szemészet érdekelte, a bécsi szemészeti klinikán szemésznek képezte ki magát és hogy operálhasson is, külön műtősebészi szakképzettséget szerzett.

Amikor napi szentmiséje és áldozása után megjelent a főúri orvos a kórházban, mindig derűsnek, vidámnak látszott. A tiszta lélek harmóniája s a szív melegsége sugárzott arcán. Elfoglaltsága nem jelentett robotot számára, hanem örömet, hiszen jót tehetett embertársaival Istenért. Talán ez volt az egyetlen szenvedélye. A kórház folyosóján ilyenkor már 80–100 beteg is várakozott rá. Betegei nemcsak a szomszéd megyékből keresték fel, hanem Ausztriából is átjöttek hozzá.

Sohasem tett különbséget a betegek közt. Csak az előkelő külsejű betegeket várakoztatta meg. Talán le akarta szoktatni őket, hogy hozzá járjanak. Ő a szegények orvosa volt.

Az összeomlás után Körmendre költözött, ahol kastélyában újra kórházat rendezett be. Itt dr. Ajtay orvosnő volt az asszisztense. Köpcsényben is, Körmenden is több ápolónővér volt segítségére, akiknek főnöknője és vezetője abban az időben Coreth Lily grófnő, a herceg sógornője volt. Sokat segített a kórházban férjének a hercegné is. Operációknál ápolónővért helyettesített, rendelések alkalmával pedig ő választotta ki a szükséges szemüveget a betegek számára.

A köpcsényi kórház valóságos mintakórház volt tökéletesen felszerelt műtőteremmel és röntgenlaboratóriummal. Orvosi felszerelését csak a legjobb szanatóriumokéhoz lehetett hasonlítani.

De nemcsak a felszerelés volt olyan, mint a méregdrága szanatóriumokban, hanem a betegek irányában tanúsított gondosság, szeretet és odaadás is.

A herceg nem ismert fáradtságot, szüntelenül dolgozott és csaknem mindig kimerülten, sápadtan érkezett haza a közös étkezésekhez, amikor már az egész család asztalnál ült.

Lelkiismeretes orvos módjára gyakran látogatta betegeit és mindegyikhez volt jó szava.

Jellemző rá egy kijelentése, amit élete utolsó éveiben tett:

– Szeretem a betegeimet, hiszen azok tanítanak meg Istennek mindig nagyobb szeretetére! Mivel a betegekben Istent szeretem és szolgálom, ők tesznek nagyobb jót velem, mint én övelük.

¹ Forrás: Szemerjay K. Dénesné: Batthyány-Strattmann László herceg. Bp., 1946. pp. 14–18.